



Міністерство освіти і науки України  
Київський національний торговельно-економічний університет  
Факультет ресторанно-готельного та туристичного бізнесу

# ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ ТА ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС: РЕАЛІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ  
VII Всеукраїнської студентської наукової конференції

(Київ, 18 березня 2021 року)



Київ 2021

**Міністерство освіти і науки України  
Київський національний торговельно-економічний  
університет  
Факультет ресторанно-готельного  
та туристичного бізнесу**

**ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ  
ТА ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС:  
РЕАЛІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ  
VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ  
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

*(Київ, 18 березня 2021 року)*

**Київ 2021**

**Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу КНТЕУ  
заборонено**

УДК 338.48  
Г 73

**Готельно-ресторанний та туристичний бізнес: реалії  
Г 73 і перспективи [Електронне видання]: тези доповідей VII Всеукр.  
студ. наук. конф. (Київ, 18 березня 2021 р.) / відп. ред.  
А. А. Мазаракі. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. у-т, 2021. –  
538 с. – Укр. та англ. мовами.  
ISBN 978-966-918-004-9  
DOI: <http://doi.org/10.31617/k.knute.2021-03-18>**

Розглядаються питання новітніх тенденцій у сфері готельно-ресторанного та туристичного бізнесу, інновінгу у туризмі, ресторанный технології та сервіс, крафтові технології, архітектура та дизайн, спортивний менеджмент та рекреація.

Редакційна колегія не несе відповідальність за достовірність статистичної та іншої інформації, що представлена в рукописах.

**Редакційна колегія:** А. А. Мазаракі (відп. ред.), ректор, д.е.н., проф.; С. В. Мельниченко, проректор з наукової роботи, д.е.н., проф.; Н. І. Ведмідь, декан факультету ресторано-готельного та туристичного бізнесу д.е.н., проф.; М. Г. Бойко, завідувач кафедри готельно-ресторанного бізнесу, д.е.н., проф.; Т. І. Ткаченко, завідувач кафедри туризму та рекреації, д.е.н., проф.; Д. В. Федорова, завідувач кафедри технології та організації ресторанного господарства, д.т.н., проф.; Р. А. Расулов, завідувач кафедри інженерно-технічних дисциплін, к.т.н., доц.; В. Г. Гамов, завідувач кафедри фізичної культури.

**Відповідальний за випуск** О. О. Васильєва, заст. декана факультету ресторано-готельного та туристичного бізнесу, к.т.н., доц.

ISBN 978-966-918-004-9

© Київський національний торговельно-економічний університет, 2021

<b>Гаврилюк А. О.</b>	
Вплив карантину на туристичну галузь України.....	177
<b>Глущенко Н. С.</b>	
Екологізація туристичного промислового потенціалу України.....	179
<b>Горобець В. І.</b>	
Музейний туризм: основа духовного розвитку людини.....	182
<b>Гук Л. Р.</b>	
Стратегія «Блакитного океану» в туристичному секторі.....	184
<b>Гумашян Г. А.</b>	
Готелі Вірменії: досвід розвитку.....	186
<b>Гурова К. В.</b>	
Рекреаційний потенціал Херсонщини.....	188
<b>Дзюмак Д. В.</b>	
Діяльність туристичних підприємств: вплив сезонності.....	192
<b>Дзюмак Д. В.</b>	
Пригодницький туризм в Україні: аспекти розвитку.....	194
<b>Дяченко О. І.</b>	
Управління туристичним підприємством.....	197
<b>Збарацька А. В.</b>	
Кавовий туризм в Україні.....	199
<b>Казімірова М. І.</b>	
Світовий ринок водних екстремальних турів.....	200
<b>Калін О. С.</b>	
Аналіз попиту на винні тури Молдови.....	202
<b>Карук О. І.</b>	
Електричні автобуси: перспективи використання у туризмі.....	204
<b>Ковінько А. В.</b>	
Інновації у туристичній сфері.....	207
<b>Козловська О. В.</b>	
Фестивальний туризм: стратегії розвитку.....	209
<b>Крикун К. С.</b>	
Європейський ринок гірськолижного туризму.....	211

## Список використаних джерел

1. Федотов Ю.М., Востоков І.Є. Спортивно-оздоровчий туризм: Підручник / за заг. Ред. Ю.Н. Федотова. М.: Радянський спорт, 2002. 364 с.
2. Храбовченко В.В. Екологічний туризм. М.: Фінанси і статистика, 2004.
3. Андреева Ю. Ю. Найбільш популярні види спортивного та екстремального туризму. Огляд // Сучасні проблеми сервісу та туризму. 2009. № 1. С. 47–53.
4. Аркін Я., Варіксо А., Захаров, П., Тяте Я. Гірський туризм. Спорядження. Техніка. Тактика. Таллінн. 1980. 328 с.

**Калін О. С.,**

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

*Науковий керівник*

**Шейха Голбад Камбіз Ахмадович,**

*канд. техн. наук, ст. викладач*

## АНАЛІЗ ПОПИТУ НА ВИННІ ТУРИ МОЛДОВИ

Країна в формі грона винограду – Республіка Молдова розташовується в південно-східному регіоні Європи, між Україною і Румунією, в басейні Чорного моря, який вважається місцем походження виноградної лози.

Молдова характеризується фрагментованим рельєфом, в якому переважають невисокі пагорби, плато і сонячні рівнини, в свою чергу перетинаються численними річками, які вливаються в дві великі річки – Прут і Дністер. Виноробна промисловість відіграє значну роль в економіці Молдови. Молдова дуже сильно залежить від вина, воно вважається основою сільськогосподарського сектора [1].

У Молдові виноробство почало зароджуватися близько 5-ти тисяч років тому, саме даки дізналися, як виготовляється вино. Грецькі поселенці показали і навчили даків, як вирощувати виноград. У сприятливі періоди правління Римської імперії в Молдові, виноробство процвітало. У 14-му столітті при правлінні Штефана Великого активно почався розвиток виноградарства. Збільшувалися території для вирощування винограду, ввозилися нові сорти і відбувалася модернізація технології та організації домашніх підвалів. На початку шістнадцятого століття територія стала під суверенітетом Османської імперії, де виноробство було заборонено.

Протягом наступних 300-ох років виноробство зазнало значний спад. У 1812 році після Бухарестського договору, Молдова стала частиною Російської імперії. Російські дворяни купували винні маєтки і стали виводити в основному місцеві сорти, такі як Плавай, Раранягре, Згіхарда, Галбена, Батута Нягре, Фетясканягре, Фетяска Альба та інші [2].

У другій половині 19-го століття почали ввозити французькі та італійські сорти винограду, тому в Молдові так багато благородних сортів винограду. Виноробство стало процвітати, і до 1837 року Молдова виготовляла більш ніж 10 млн літрів вина на рік. У 1991 році Молдова стала незалежною, галузь виноробства почала своє повільне і важке відновлення. У 2004 році почався розвиток винного туризму. Багато виноробних підприємств стали співпрацювати з виноробами таких країн, як Австралія, Італія, Франція, Португалія і Нова Зеландія. Вони працювали спільно з місцевими виноробами, передаючи свої знання сучасних способів виноробства, в тому числі тих, які необхідні для отримання молодих, фруктових вин, що стали затребуваними в усьому світі. Молдавські винороби швидко перейняли ці способи і змішали їх з традиційними методами виноробства, які були типові для Молдови. Винний туризм в Молдові на сьогодні став розвиватися швидкими темпами. Більше того «Друмулвінулуй» було відкрито п'ятнадцять винзаводів, а в майбутньому році їх стане тридцять вісім, що в два рази більше, ніж три роки тому назад [3].

Ведуться роботи по установці 156 туристичних покажчиків, які направляють до цих та інших туристичних об'єктів. Чудовими винзаводами є: Крикова, Пуркарах, малих Мілештах, а з їхнього прикладу працюють і інші винзаводи. Все це удосконалюється, щоб залучити великий потік туристів. Молдавські вина стають все більш відомим і затребуваними в країнах, куди його експортують, особливо в Європі та Росії.

У світі Молдова вважається однією із країн з найвищою щільністю виноградників в порівнянні з сільськогосподарськими угіддями. Молдова займає шосте місце серед європейських країн за площею виноградників. Завдяки Угоді про вільну торгівлю з ЄС, велика частина експорту вина припадає на європейські країни.

За статистичними даними Міжнародної організації винограду і вина, Молдова входить до числа двадцяти провідних виробників вина з щорічним обсягом виробництва 1,9 млн гектолітрів. За площею виноградників, яка становить близько 4% території країни або 7% орних земель, в Молдові найвища щільність виноградників на світовому рівні, а на європейському за площею виноградних насаджень вона займає 6 місце.

В Республіці Молдова кількість іноземних туристів зросла більш ніж на 50%. Також у 2017 р. сільські пансіонати відвідали в 3 рази більше людей, ніж два роки тому, кількість виноробних підприємств, що надають туристичні послуги, подвоїлася, а кількість відвідувачів виноградарсько-виноробних туристичних напрямків зросла на 20% [4].

У молдавських вин найбільше нагород у світі, вона отримала понад 380 медалей, в основному золотих. Найбільше вина експортується в Європу і Росію. Проведення заходу в Молдові свідчить про офіційне визнання того, що Молдова є важливим виноградарсько-виноробним напрямком на світовій карті туризму.

## Список використаних джерел

1. Молдова вошла в число лучших винных туристических направлений мира. URL: <https://point.md/ru/novosti/obschestvo/moldova-voshla-v-chislo-luchshikh-vinnykh-turisticheskikh-napravlenii-mira>
2. Republica Moldova în topul celor mai bune destinații turistice vinicole din lume. URL: <http://tvr Moldova.md/actualitate/republica-moldova-in-topul-celor-mai-bune-destinatii-turistice-vinicole-din-lume/>
3. Винные туры в Молдове. URL: <https://mold.su/vinnye-tury-v-moldove>
4. Винный туризм в Молдове. URL: <https://winetours.md/rus/blog/vinnyu-turizm-v-moldove>

**Карук О. І.,**

Національний транспортний університет, м. Київ

*Науковий керівник*

**Ципко В. В.,**

*д-р пед. наук, проф.*

## **ЕЛЕКТРИЧНІ АВТОБУСИ: ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ У ТУРИЗМІ**

Останні два десятиліття у світі спостерігається тенденція поширення електричного автотранспорту. Цьому сприяють кілька факторів: посилення обмежень шкідливих викидів транспорту; поширення зон, вільних від двигунів внутрішнього згоряння; підвищення комфортності транспорту з електричними двигунами; зниження шумового забруднення; порівняно невеликі витрати на експлуатацію.

Усе це робить вигідним впровадження електричних автобусів на туристичних маршрутах, однак деякі аспекти все ще не дозволяють їм повністю замінити дизельні аналоги: невелика дальність ходу; тривалий час заряджання; потреба у відповідній інфраструктурі та навчанні персоналу; зниження ефективності у холодний період.

При цьому, вагомим чинником у використанні електробусів – є фактор престижу, що впливає на сприйняття компанії, як відповідної до сучасних тенденцій часу. Електрифікація автотранспорту, зокрема пасажирських перевезень, є світовою тенденцією, особливо вираженою у розвинених країнах. Найбільше електробусів наразі випускають китайські підприємства, і найбільшим покупцем також є Китай, де проблема задимлення густонаселених мегаполісів стояла надзвичайно гостро. Також електробуси активно впроваджуються у Західній Європі – Франції, Німеччині, Нідерландах, та у містах східноєвропейських країн – Мінську, Гродно, а в Україні перші громадські електробуси вітчизняного виробництва вийшли на маршрути у Львові.

*Наукове електронне видання*

**ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИЙ  
ТА ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС:  
РЕАЛІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ  
VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ  
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

*(Київ, 18 березня 2021 року)*

*(Укр. та англ. мовами)*

Видавець і виготовлювач  
Київський національний торговельно-економічний університет  
вул. Кіото, 19, м. Київ-156, Україна, 02156  
Тел. (044) 513-74-18  
Електронна пошта [knute@knute.edu.ua](mailto:knute@knute.edu.ua)

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи серія ДК № 4620 від 03.10.2013 р.